

سبیل الهی اظهر از شمس و برهان احکم عمّا فی الامکان ...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت بهاء الله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۴۲۲

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

سبیل الهی اظهر از شمس و برهان احکم عمّا فی الامکان هو المحمود فی فعله و المطاع فی امره و المهیمن بسلطانه و الظاهر بآياته التي احاطت الآفاق خباء مجد بر اعلی المقام مرتفع و رایة امر بر اعلی الاعلام منصوب ولكن اهل ارض غافل و محجوب الا عدّة معدودات هم ایادی الامر بین العباد فی الحقیقه امروز ذکر و ثنا لایق این نفوسست که باصلاح عالم قیام نموده اند و بما ترتفع به کلمة الله مؤیدند و الا ذات قدم جلّ جلاله از جمیع ما تدرکه العقول و ينطق به اللسان مقدّس و مبرا و الصلوة و السلام و البهاء علی اولیائه و احبائه الذین ما نقضوا عهده و میثاقه اولئک عباد و صفهم الله فی کتبه و زبره و الواحه

سبحانک یا الهه الممکات و مقصود الکائنات اسئلك بجزع علمک و شمس عطائک بان تؤیّد اولیائک فی کلّ حین علی ما یقرّبهم الیک و قدّر لهم ما ینبغی لجودک و مواهبک انک انت الله لا اله الا انت المقتدر القدير

و بعد نامه آن محبوب روحانی رسید فی الحقیقه عندلپی بود مغرّد و آیتی بود مترنّم یشهد الخادم أنّها كانت حمامة هدرت علی غصن العرفان تعالی الرحمن الذی ایدکم و وقّکم و عرفکم و علمکم و انطقکم بثنائه بین عباده عرف محبة الله و استقامت از تمام آن نامه متضوّع و مشهود له الفضل و العطاء و له العظمة و الکبریاء از غنیّ متعال در جمیع احوال سائل و آمل که بر تأیید آن محبوب بیفزاید و باسباب غیب و شهود مدد فرماید لتتطق فی کلّ شأن بالحکمة و البیان بما یقرّب الناس الی الله مقصود العالمین فلما سمع الخادم ترنّاتکم و تغرّداتکم قصدت المقام الاعلی و الذروة العلیا الی ان حضرت و عرضت امام الوجه اذا نطق لسان العظمة بما اشرق نیر الفضل و اللطاف و احاطت انواره البلاد قوله تعالی بیانه و تعالی برهانه

بسمه المهیمن علی من فی الارض و السّمآء

قد حضر العبد الحاضر لدى المظلوم و قرء ما نطق به لسان فؤادک حبّاً لله و آیاته و شوقاً لبدايع فضله و عطائه قد وجدنا منه عرف الخلوص و الابتهال لله مالک الایجاد و الناطق فی يوم المعاد طوبی لک بما شربت الرّحیق المختوم باسمی القيوم و

ORIGINAL

فزت بنفحات بیانی و طرت فی هوآء حبی و اقبلت الی بحر عرفانی و توجّھت الی انوار الوجه و نطقت بثناء الله ربّ العرش العظيم و طوبی لاذنک بما سمعت النداء و لعینک بما شهدت و رأّت آیاتی الکبریٰ نسئلہ تعالیٰ ان یشہر منک ما تنشر بہ آیاتہ و ما انزلہ فی کتابہ و یؤیّدک علی کلّ خیر جری من قلبہ انّہ علی کلّ شیء قدير البہاء من لدنا علیک و علی من یسمع قولک فی امر الله المہيمن القیوم انتہی

للہ الحمد و المنة صریر قلم اعلیٰ مرتفع و حفیف سدرۃ منتهی مسموع عنایت حق جلّ جلالہ ظاہر و مشہود از حق تعالیٰ شأنہ سائل و آمل کہ در ہر حین عطا فرماید آنچه کہ سبب اعلاء کلمۃ اوست در حین عرض مناجات آن محبوب لسان عظمت باینکلمۃ علیا ناطق قولہ تعالیٰ انا وجدناہ مؤیداً بتأییدات ربّہ المہيمن علی من فی السموات و الارض

و اینکه در بارۃ جناب احمد علیہ بہاء الله مرقوم داشتند عرض شد و یک لوح امنع اقدس نازل و ارسال گشت انشاء الله بآن فائز شوند و از بحر معانی قسمت برند اینبعد خدمت ایشان سلام و تکبیر میرساند و از حق میطلبد از برای ایشان مقدر فرماید آنچه کہ سبب و علّت تقرب است و موفق دارد ایشان را بر ذکر و ثنائش ان ربنا الرحمن هو الفضل الکريم

و اینکه در بارۃ قطعہ مرقوم داشتند چہار صفحۃ مبارکہ ارسال شد انشاء الله برسد و فائز شوند ذکر و ثنا و تکبیر آنمحبوب را خدمت اغصان سدرۃ الہیۃ روحی و کینونتی لتراب قدومہم الفداء معروض داشتیم اظہار عنایت فرمودند و از حق جلّ جلالہ از برای آنمحبوب تأیید طلب نمودند الذکر و التکبیر و البہاء علی جنابکم و علی من معکم من الذین فازوا بالاستقامۃ الکبریٰ فی هذا الامر العظيم

خاد

فی ۱۲ شہر جمادی الاولیٰ سنہ ۱۳۰۳